

Domstolens præsident har den 20. august 2013 besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Anotato Dikastirio Kyprou (Cypern) den 27. september 2013 — Alpha Bank Cyprus Ltd mod Dau Si Senh m.fl.

(Sag C-519/13)

(2013/C 377/11)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alpha Bank Cyprus Ltd

Sagsøgt: Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani og Richard Simpson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forkyndelse af standardattesten i henhold til forordning (EF) nr. 1393/2007 ⁽¹⁾ påkrævet i alle tilfælde, eller kan der være undtagelser?
- 2) Hvis det fastslås, at forkyndelsen er påkrævet i alle tilfælde, er undladelsen heraf i det foreliggende tilfælde da en grund til at erklære forkyndelsen ugyldig?
- 3) I benægtende fald, kan forkyndelsen da ske, i overensstemmelse med hensigten og formålet med forordning (EF) nr. 1393/2007, ved forkyndelse for de indstævntes advokat, som har indvilget i at give møde under protest, idet han over for sine klienter har forpligtet sig til at modtage forkyndelsen, eller skal forkyndelsen ske ved en ny forkyndelse i henhold til den procedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1393/2007?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79-120).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 3. oktober 2013 — Vlaams Gewest mod Heidi Van Den Broeck

(Sag C-525/13)

(2013/C 377/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vlaams Gewest

Sagsøgt: Heidi Van Den Broeck

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 33, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ⁽¹⁾, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, fortolkes således, at »afslaget på den støtte, som landbrugeren efter artikel 31, stk. 2, ville være berettiget til under den pågældende støtteordning« for det pågældende kalenderår, vedrører den støtte, der skyldes i henhold til den »pågældende støtteordning« som nærmere opregnet i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ⁽²⁾, således at der ikke kun skal meddeles afslag på støtten til den »pågældende afgrødegruppe«, men på hele den støtte, der følger af anvendelsen af en af de der opregnede støtteordninger, som den pågældende afgrødegruppe udgør en del af?

⁽¹⁾ EFT L 327, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 355, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Protodikeío Athinón (Grækenland) den 10. oktober 2013 — Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha mod Maria Patmanídi AE

(Sag C-535/13)

(2013/C 377/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Protodikeío Athinón

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha

Sagsøgt: Maria Patmanídi AE

Præjudicielt spørgsmål

Hvad er omfanget af anvendelsesområdet for artikel 7 i direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ (nu artikel 7 i direktiv 2008/95/EF⁽²⁾) og artikel 13 i forordning (EF) nr. 40/94⁽³⁾ (nu artikel 13 i forordning nr. 207/2009⁽⁴⁾) med hensyn til den ret, indehaveren af et varemærke har til at forbyde parallelimport til EU's og EØS-område af sine varer, når de er fremstillet eller markedsført første gang på et marked i et land uden for EU og EØS, især når det drejer sig om varer med en stor margen for fortjeneste og pristryk, hvilket også viser sig ved store udsving i prispolitikken, og/eller hvor parallelimporten kan føre til store prisfald hos slutforbrugeren til fordel for denne og for konkurrencen, såsom for reservedele til motorkøretøjer af enhver art, set i lyset af og under indflydelse af følgende bestemmelser hver for sig og i kombination:

- artikel 101-102 TEUF
- artikel I, XI, 1, III, 4 og XX, litra d), og generelt reglerne i GATT-aftalen af 1994, og
- artikel I og (X)XIV i GATT 1994, og (udstrækker) de sidstnævnte bestemmelser mere specifikt anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF og artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (...) til at gælde varer, der markedsføres i stater, som har tiltrådt GATT 1994, (og) rejser der sig spørgsmål om gensidighed mellem dem?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 14. oktober 2013 — Gazprom OAO, den anden part i sagen: Republikken Litauen

(Sag C-536/13)

(2013/C 377/14)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: Gazprom OAO

Indstævnt: Republikken Litauen, repræsenteret ved energiministeriet i Republikken Litauen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en voldgiftsdomstol udsteder en anti-suit injunction og derved forbyder en part at indbringe visse krav for en medlemsstats ret, som i henhold til Bruxelles I-forordningens regler⁽¹⁾ om kompetence har kompetence til at behandle den civile sag materielt, har medlemsstatens ret da ret til at nægte at anerkende en sådan afgørelse fra voldgiftsdomstolen, fordi den afskærer rettens ret til selv at afgøre, om den har kompetence til at behandle sagen i henhold til Bruxelles I-forordningens regler om kompetence?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gør det samme sig da gældende, når den anti-suit injunction, der er udstedt af voldgiftsretten, pålægger en af sagens parter at begrænse sine krav i en sag, som behandles i en anden medlemsstat, og retten i denne medlemsstat har kompetence til at behandle denne sag i henhold til Bruxelles I-forordningens regler om kompetence?
- 3) Kan en national ret, som søger at sikre EU-rettens forrang og den fulde virkning af Bruxelles I-forordningen, nægte at anerkende en afgørelse fra en voldgiftsret, hvis en sådan afgørelse begrænser retten for en national ret til at træffe afgørelse om sin egen kompetence og beføjelser i en sag, som henhører under Bruxelles I-forordningens anvendelsesområde?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 22. oktober 2013 — Agenzia delle Dogane og Ufficio di Verona dell'Agenzia delle Dogane mod ADL American Dataline Srl

(Sag C-546/13)

(2013/C 377/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione